

det, at en saadan jorddrottig Skiftejurisdiction ligger i flere Herreder og der opstaaer da Spørgsmaal om, hvor Skifteprotocollerne skulle afleveres, thi paa mere end eet Sted kunne de ikke afleveres. Endvidere kunne der i Overformynderiet vare mange Activer, hvori flere forskjellige Myndlinge have Lod og Deel, og disse Myndlinge kunne boe i forskjellige Jurisdictioner, og der bliver da Spørgsmaal om, hvor disse Activer, hvori flere ere deeltagende, skulle afleveres. Denne Passus forekommer os derfor at være mindre nødvendig, og i Henshold til Grundlovens § 29, har man troet at den uden Skade kunde udgaae.

§ 2 hedder det: „Fra 1ste Januar 1851 ophører ligeledes den Forpligtelse, der hidtil har paahvilet Lehnbesidderne og Godseierne samt Bestyrerne af visse offentlige Stiftelser til at forestaae Lægsvæsenet paa de dem underliggende Godser, og overtages da disse Forretninger af de i § 1 nævnte Embedsmænd.“ Udvalget har antaget, at det var ikke mere end billigt, at naar den Forretning, som dog indbragte nogen Indtægt for en Godseier, blev ham fratagen, at han da ogsaa blev befriet for de andre Forretninger for Staten, som ikke vare til hans Fordeel, men ivertimod bragte ham Tab. Men endnu maa jeg tilføie til 1ste §, forsaavidt Overformynderibestyrelsen angaaer, at skjøndt denne ingenlunde nødvendig er bunden til Skifteforvaltningen — thi fra det Dieblik af, at Skiftet er sluttet, gaaer Arvemidlerne over i Overformynderiet, og dette er i Kjøbstæderne hidtil bestyret af en ganske anden Autoritet, — saa har Udvalget dog Intet fundet at erindre imod, at indtil videre den Byrde, som Overformynderiet medfører og saa gaaer over til de Embedsmænd, som modtage Skiftejurisdictionen. Derimod maa jeg for min Person meget ønske, at Overformynderievæsenet paa Landet snarest muligt efterat Communalvæsenet er ordnet, maa blive reguleret paa en saadan Maade som Tilfældet er i Kjøbstæderne, nemlig, at Overformynderievæsenet bestyres af anerkjendt dygtige og vederhæftige Mænd, som valgtes af Communalbestyrelsen, og om muligt valgtes for en større Kreds end den, som nu er Gjenstand for Overformynderiet. Thi, mine Herrer! jo større Kred-

sen er, desto flere Penge kan man faae til at udsætte paa Pant, og jeg troer derfor, at det var meget i Myndlingernes Interesse, om en saadan Forandring snart kunde blive udført.

Det 3die Indstillingspunkt af Udvalget gaaer ud paa, at den tredje § i Udkastet reent skal bortfalde. Der staaer nemlig: „Justitsministeriet har at foranstalte det Fornødne til Udførelsen heraf og at afgjøre alle i den Anledning opstaaede Spørgsmaal“. Ogsaa denne § er af Udvalget formeent at indeholdes i Grundlovens § 29, naar deri siges „at Kongen drager Ansvar for Lovens Fuldblydelse“. Jeg har vel troet, at § 3, idet den nævner Justitsministeriet, kun har villet antyde det særegne Ministerium, som har en saadan Bemyndigelse; men Udvalget har anseet det for overflødig, at en udtrykkelig Bestemmelse i Loven herom blev indført, og Majoriteten har derfor været af den Formening, at § 3 heelt vel kunde udgaae. Jeg vil nu afvente om Nogen maatte have noget at indvende mod nærværende Betænkning.

Formanden: Med Hensyn til den sidste Ytring af den ærede Ordfører, skal jeg inden Forhandlingerne fortsættes tillade mig den Bemærkning, at de Indvendinger, som man muligt kunde have mod de specielle Punkter af Betænkningen, ikke ville kunne finde deres Plads under nærværende første Behandling af Sagen, som efter § 14 kun skal gaae ud paa Forslagets Behandling i Almindelighed, hvori mod de enkelte Paragrapher ikke under denne Behandling skal kunne tages under Overveelse.

Stockfleth: Jeg kan ikke ganske tiltræde den Fortolkning af den 74de Paragraph i Grundloven, som det ærede Udvalg har fremset. Naar det nemlig deri hedder, „at den dømmende Magts Udøvelse kun kan ordnes ved Lov“, saa erkjender jeg villigt, at der heri ikke alene er taget Hensyn til den store Omordning af vor hele Retspleie, som muligt maatte forestaae os, men at ogsaa disse Ord kan have Hentydning til, at ingen bestaaende Domstoel maa omordnes eller betages noget af den Myndighed, den hidtil har havt, og at ingen ny Domstoel med ny Myndighed maa oprettes. Men det forekommer mig, at man ikke deraf kan ulede, at ikke en privat Birke-